

EURÓPAI PARLAMENT

2004



2009

Plenárisülés-dokumentum

3.7.2007

B6-xxxx/2007

Állásfoglalásra irányuló indítvány

a Tanács és a Bizottság nyilatkozatait követően

az eljárási szabályzat 103. cikkének (2) bekezdése alapján

előterjesztette: Francis Wurtz, Kyriacos Triantaphyllides és Luisa Morgantini

a GUE/NGL képviselőcsoport nevében

a közel-keleti helyzetről

az Európai Parlament állásfoglalása a közel-keleti helyzetről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Közel-Keletről szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel a 2007. április-májusi palesztinai látogatását követően a Palesztin Törvényhozó Tanáccsal való kapcsolatokért felelős küldöttség által összeállított jelentésre és annak következtetéseire,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozataira, különösen az alábbiakra: 242 (1967), 338 (1973), 425 (1978), 478 (1980), 1373 (2001) és 1397 (2002),
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének alábbi határozataira: 181 (1947), 194 (1948), 3236 (1974) és ES 10/15 (2004),
- tekintettel Alvaro de Soto, az ENSZ közel-keleti békefolyamatot koordináló megbízottja és a főtitkár személyes képviselője a PFSZ-nél és a Palesztin Hatóságnál, 2007. májusi kiküldetéséről jelentésére;
- tekintettel a Nemzetközi Bíróság 2004. július 9-i határozatára, amely a falat törvénytelennek minősítette,
- tekintettel az arab békekezdeményezés újraindulására a 2002-es rijádi csúcson,
- tekintettel az 1967-es konfliktusról és a palesztin területek, köztük Kelet-Jeruzsálem, a Golán-fennsík és a Siba-farmok 40 éves izraeli megszállásáról szóló 2007. június 5-i megemlékezésre,
- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,
 - A. mivel a nemzetközi közösség hiába tevékenykedett azon, hogy véget vessen az 1967-es területek 40 éves megszállásának,
 - B. mivel az EU azzal, hogy a Fehér Ház stratégiája mellé állt és kettős mércét alkalmaz, olyan történelmi lehetőségeket mulaszt el, mint például az Arab Liga 2002-es béke terve, a palesztin demokratikus folyamat sikere, vagy legutóbb a nemzeti egység utolsó esélyét megragadni kívánó kormány felállítása, és ily módon nagy a felelőssége a régió válságában, mint azt az ENSZ közel-keleti békefolyamatot koordináló megbízottjának kiküldetéséről jelentése egyértelműen kifejti,
 - C. mivel a február 8-i, mekkai megállapodást követően létrejött nemzeti egységkormányt Abbász elnök feloszlatta, miután a Hamász katonailag átvette a hatalmat a Gázai övezet felett, mivel ugyanakkor a Palesztin Hatóság elnöke rendkívüli állapotot hirdetett és szükségkormányt állított fel Fajad miniszterelnök vezetésével,

- D. mivel a Gázai övezetet sújtó humanitárius válság rendkívül aggasztó méreteket öltött; mivel a Gázai övezet elszigeteltsége továbbra is drámai következményekkel jár politikai és humanitárius szempontból egyaránt,
- E. mivel a megszállást súlyosbító kész tények politikája, a megosztottság, a palesztin területek annektálása és feldaraboltsága lehetetlenné teszik a palesztin állam létrehozását, ami szertefoszlatja a régió békéjének minden reményét,
- F. mivel Ciszjordánia és a Gázai övezet egyetlen politikai, földrajzi és gazdasági egységet alkot,
- G. mivel a libanoni helyzet aggasztó módon folyamatosan romlik, amit a FINUL elleni, hat halálos áldozatot követelő támadás, Walid Eido parlamenti képviselő meggyilkolása és a Nar al-Bared palesztin menekülttáborbeli összetűzések is illusztrálnak,
- H. mivel a libanoni álláspontok – különösen az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2007. május 30-i 1757-es, a volt libanoni miniszterelnök, Rafik al-Hariri gyilkosainak elítélésével megbízott bíróságot felállító határozatát követően – polarizálódtak,
1. hangsúlyozza a nemzetközi közösség súlyos és közvetlen felelősségét a megszállt palesztin területek politikai és humanitárius helyzetének romlásában, amire az ENSZ közel-keleti békefolyamatot koordináló megbízottja is rámutatott kiküldetészáró jelentésében, és kéri az EU-t, hogy vonja le e súlyos bukás tanulságait és tartson stratégiai felülvizsgálatot a nemzetközi jog szigorú tiszteletben tartása mellett;
 2. elítéli a Gázai övezet és Ciszjordánia, valamint Kelet-Jeruzsálem, a Golán-fennsík és a Síba-farmok 40 éves megszállását; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi válság csak úgy oldható meg, és a béke és a stabilitás csak úgy érhető el, ha kivonulnak az 1967 óta megszállt területekről és végleges, igazságos és tartós megoldás születik az izraeli-palesztin konfliktusra, ami csak két államot feltételező megoldás lehet, a palesztin állam 1967-es határok mentén való létrehozásával, melynek fővárosa Kelet-Jeruzsálem, és valamennyi palesztin menekült ügyének átfogó rendezésével az ENSZ 194-es határozata alapján; hangsúlyozza, hogy ehhez le kell bontani a falat és fel kell számolni a telepeket, mivel a nemzetközi jog szerint mindkettő illegális, továbbá szabadon kell bocsátani valamennyi arab és palesztin politikai foglyot;
 3. rendkívüli aggodalmának ad hangot a Gázai övezetben történt legutóbbi fejlemények kapcsán; elítéli, hogy a Hamász átvette a katonai ellenőrzést a Gázai övezetben; hangsúlyozza, hogy a közvetlen segélyek felfüggesztése és a nemzeti egységkormány elismerésének elutasítása közvetlenül hozzájárult a feszültség növekedéséhez és a palesztin intézmények, többek között a biztonsági erők gyengüléséhez, ami elvezetett a jelenlegi katasztrofális helyzethez, ami alapjában fenyegeti a Palesztin Hatóság létét;
 4. támogatja a Palesztin Hatóság, és elnöke, Mahmúd Abbász erőfeszítéseit a politikai és humanitárius válság felszámolásában; hangsúlyozza, hogy a politikai megosztottságot sürgősen fel kell számolni, hogy az ne fenyegetse tovább a palesztin állam jövőjét; felszólítja az elnököt és az összes felet, hogy tegyenek meg minden szükséges lépést e cél elérése érdekében;

5. támogatja a PFSZ végrehajtó bizottságának felhívását, melyben új választásokat követel; felhívja a nemzetközi közösséget, hogy kötelezze le magát a választások eredményének elismerése és tiszteletben tartása mellett;
6. rendkívüli aggodalmának ad hangot a gázai humanitárius helyzet miatt; hangsúlyozza, hogy az övezet elszigetelése csak még nagyobb káoszhoz vezet, és súlyosbítja a humanitárius válságot; kéri a Gázai övezetbe vezető átkelőhelyek megnyitását és sürgős humanitárius segítség nyújtását; felhívja az EU-t, Izraelt és Egyiptomot, hogy tegyen meg minden szükséges lépést a rafahi határátkelő azonnali megnyitása érdekében, mivel 4000 palesztin vesztegel ott drámai körülmények között;
7. rendkívül sajnálja és elítéli az izraeli hadsereg legutóbbi katonai beavatkozását Gázában és Nabluszban; felszólítja az izraeli kormányt, hogy azonnal állítsa le a palesztin nép elleni katonai akciókat a Gázai övezetben és Ciszjordániában, valamint a jogellenes kivégzések törvénytelen gyakorlatát; támogatja az azonnali, egyidejű, globális és kölcsönös tüzszünetre irányuló felhívást; támogatja Abbász elnök kérését, hogy a békefolyamat újraindítását célzó általános politikai stratégia keretében állítsanak fel a zöld vonalon, Gázában és Ciszjordániában egy nemzetközi megfigyelő és védelmi feladatokat ellátó erőt az ENSZ égisze alatt;
8. megjegyzi, hogy a sarm-es-sejki csúcstalálkozó csak korlátozott eredményeket ért el; megjegyzi, hogy Izrael részben átadta a törvényellenesen visszatartott palesztin adóbevételek egy részét; kéri Izraelt, hogy feltétel nélkül utalja át a Palesztin Hatóságnak járó adó- és vámbevételek egészét; felhívja Izraelt, hogy azonnal állítsa le a fal és a telepek építését, valamint minden olyan intézkedést, amely Kelet-Jeruzsálem annektálását célozza; kéri továbbá Izraelt, hogy szüntesse meg a személyek és javak szabad mozgását akadályozó korlátozásokat, és engedje szabadon a palesztin foglyokat, függetlenül politikai hovatartozásuktól, elsősorban politikai vezetőiket és képviselőiket, Aziz Duaikot, a PTT elnökét és Marván Bargútit, az intifáda kitörését követően elsőként bebörtönzött képviselőt;
9. támogatja Abbász elnök ígéretét, hogy az újraindított közvetlen segélyek megkülönböztetés nélkül az összes palesztinhoz el fognak jutni a Gázai övezetben és Ciszjordániában; felhívja az EU-t, hogy ne gördítsen akadályt ezen ígéret teljesítése elé; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi támogatás nem elegendő, egy életképes állam 1967-es határokon belüli létrehozásához sürgető szükség van a palesztin népnek és a Palesztin Hatóságnak nyújtott politikai támogatásra is;
10. hangsúlyozza, hogy sürgősen tárgyalni kell a végleges státuszról; felhívja ezért az EU-t, hogy az ENSZ határozatokon alapuló regionális békemegállapodás létrejötte érdekében vegye ki részét egy kirekesztés és előzetes feltételek nélküli nemzetközi közel-keleti békekonferencia összehívásában;
11. nagyra értékeli az arab békekezdeményezés javaslatait, amelyek egyedülálló lehetőséget jelentenek a globális és tartós béke elérésére a régióban; felhívja az arab országokat, hogy játsszanak aktív szerepet a jelenlegi válság és konfliktus megoldásában; felhívja az izraeli kormányt, hogy ismerje fel az e kezdeményezés nyújtotta lehetőséget; hangsúlyozza, hogy amennyiben nem ragadják meg azonnal e lehetőséget, azt könnyen teljesen elszalaszthatják, ami drámai következményekkel

járna a régió minden népére nézve;

12. gratulál Alan Johnston újságíró kiszabadulásához;
13. kéri a három izraeli katona azonnali szabadon bocsátását;
14. kéri az EU tagállamait, hogy a konfliktusok rendezése és a régió stabilitásának biztosítása érdekében állítsák helyre a párbeszédet Szíriával;
15. aggodalmát fejezi ki a politikai megosztottság erősödésének veszélye, és annak Libanonra gyakorolt következményei, valamint a régió békéje és stabilitása miatt, és felhívja az összes érdekelt felet, hogy párbeszéd révén oldják meg a belpolitikai válságot Libanonban;
16. elítéli a június 24-én hat ENSZ békefenntartó-katona halálát okozó támadást;
17. hangsúlyozza, hogy ENSZ-csapatok küldésével Dél-Libanonba önmagában, politikai folyamatok hiányában nem lehet tartósan megoldani a válságot, és a FINUL nagy kockázatnak lenne kitéve; felhívja a Tanácsot, hogy ismertesse a Parlamenttel politikai stratégiáját és a probléma tartós megoldása érdekében tenni tervezett politikai kezdeményezéseit; kéri a közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjét, hogy a lehető leghamarabb számoljon be a Parlamentnek erről a kérdésről;
18. elítéli a Fatah al-Iszlám támadásait és üzelmeit, valamint beszivárgását a menekülttáborokba, ami a palesztin menekülteket az összecsapások valódi áldozataivá teszi; hangsúlyozza, hogy ez a sürgető helyzet ismét a palesztin menekültek helyzetének igazságos és mindenre kiterjedő – az ENSZ 194. határozatán alapuló – rendezésének szükségességét bizonyítja;
19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, Izrael, Libanon és Szíria kormányának és parlamentjének, a Palesztin Nemzeti Hatóságnak, az Arab Liga főtitkárának, Oroszországnak és az Egyesült Államoknak, valamint az ENSZ főtitkárának.